

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě
Komenského 10, 586 01 Jihlava

Zřizovatelem organizace je Kraj Vysočina

Na jaře se kulturychtiví návštěvníci na Vysočině nudit nebudou

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě připravila na jaro pro návštěvníky hned čtyři výstavy a zároveň v rámci stálé expozice představuje několik nových přírůstků do sbírek.

Za uměním býváme zvyklí jezdit z regionů do center, nikoli naopak, OGV v Jihlavě ale aspiruje na to, aby navázala na tradici 60. let, kdy se místní galerie řadila mezi českou špičku: nabízí výstavy etablovaných umělců s mezinárodním přesahem a k umění zve i děti. K právě probíhajícím výstavám patří projekt Lenky Černoty s názvem *Vlčení*, jejíž autorku zajímá způsob nejen komunikace s vlky prostřednictvím obrazů, ale i způsoby, jak ona sama může jako vlk vnímat. Dalším lákadlem, obzvláště pro rodiny s dětmi, může být výstava *Hvězdolet* ze sbírek jihlavské galerie, plná celé řady možností, jak si ve výstavě pohrát. Bez povšimnutí určitě nezůstane ani multimediální výstava *The Sound Inside* Daniela Vlčka s Tomem Kotikem, která nás přenesení do světa hub, nebo audiovizuální projekt Petra Válka *Ticho popěšíně*.

Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě disponuje dvěma historickými budovami v centru města. Obě jsou výlučné renesanční, tzv. krytým dvorem, což lze v kontextu architektury považovat za světový unikát: tyto kryté renesanční dvory můžeme nalézt pouze v Jihlavě. Ten v budově v Komenského 10 má navíc na renesanční klenbě krásnou fresku s renesanční výmalbou zobrazující anděly či mocnosti s hudebními nástroji, která dle některé literatury může mít poselství ochrany majitele domu.

Zda ochraňuje jihlavskou galerii, těžko říct, jisté je však jedno – v prostorách domu se nachází tři galerijní dramaturgie: hlavní expozice s výstavou **Lenky Černoty** s názvem **Vlčení**, kterou kurátoruje Radek Wohlmuth. „Lenka Černota podle svých slov průběžně zkoumá lidskost skrze experimentování s „vlkovostí“. Od obrazů, které malovala pro vlky s přesvědčením, že je uvidí a zareagují na ně, se skrze svou přítomnost v jejich prostředí a malbu in-situ dostala až k současné fázi, kdy uvažuje a pokouší se namalovat obraz tak, jako by měla vizuální aparát vlka. Výsledky jejích malířských experimentů za několik posledních let shrnuje zatím největší výstava Lenky Černoty signifikantně nazvaná *Vlčení*. Kromě vlastní kombinované techniky, založené na malbě rukama, doplňované kresbou a poznámkovými nápisy, na ní představuje i videosekvence skládané ze snímků z fotopastí, dokumentujících osudy jejích „vlčích“ obrazů zanechaných v lesní samotě,“ popisuje výstavu Radek Wohlmuth.

Kromě renesančních stropů disponuje jihlavská galerie další specialitou: zvukovou galerií IGLOO, která momentálně hostí umělce **Petra Válka**, který je mezi zvukovými umělci považován za špičku jak v českém, tak mezinárodním kontextu. „Pohyblivé skulptury Petra Válka, vystupující v krátkých dokumentačních videích, mají v posledních letech silnou odezvu u české i u mezinárodní veřejnosti,“ popisuje kurátor výstavy Miloš Vojtěchovský a dále pokračuje: „Pro IGLOO vytvořil a vybral Válek několik nových videí s kineticko-zvukovými samohyby a se záznamy jeho občasných dadaistických vprav do horské krajiny. Instalaci **Ticho popěšíně** doplňuje světelný objekt.“

K umělcům, pracujícím se zvukem a obrazem, se řadí také další výstava, **The Sound Inside** dvojice **Daniela Vlčka a Toma Kotika**. Oba umělci patří k těm, kteří se přirozeně pohybují jak na poli hudby, tak na poli výtvarného umění a vystavují jak v českém, tak americkém či evropském kontextu. Tom Kotik je Čechoameričan, dlouhodobě žijící v New Yorku, a s Danielem Vlčkem již několik let spolupracuje na řadě výtvarných i hudebních projektů. Prolínání obou jejich talentů pak ústí k organickému začlenění práce se zvukem i do jejich výstavních projektů, které vznikají v dialogu s prostorem a pro daný prostor, v nichž se často stírá autorství jednotlivých prací: nezřídka jde o práce, kde je jasně zřetelné vzájemné ovlivňování, a výsledkem bývají instalace, u nichž nelze rozlišit konkrétní přínosy jedné osoby. Výstava *The Sound Inside* je rozdělena do dvou částí: první, „Mycelium Brain“, generuje zvuk i obraz z mycelia hlívy citronové, umístěného přímo v galerii. Druhá část výstavy je věnovaná tělu, a divák se v ní ocitá „uvnitř“ mycelia, odhmotňujícího historickou klenbu se středním sloupem. Zážitek odhmotnění, dechu, přesunu do jiné dimenze spolupráce, již metafyzické uchopení metafory mycelia v pojetí obou umělců nabízí, umocňuje jak videomapping, tak zvuk, putující kolem diváka.

Druhá galerijní budova, umístěná v historickém centru na Masarykově náměstí, po metafyzických prožitcích nabídne uvolnění dětským i dospělým návštěvníkům prostřednictvím výstavy **Hvězdolet**, kdy i dospělí se na chvíli mohou stát dětmi a ponořit se do světa uměleckých děl prostřednictvím her. „Název výstavy *Hvězdolet* odkazuje na ústřední obraz od Dobroslava Folla z roku 1966,“ vysvětluje kurátorka výstavy, Pavlína Pitrová a navazuje: „Srozumitelnost, možnost reakce a participace, tvoření v přímé návaznosti na vystavená díla i galerijní prostor je cílem celého projektu. První část výstavy reflektuje dětský svět a věnuje se tématice rodiny. Druhá, tvořivá část nabízí možnost nechat se inspirovat abstraktními uměleckými díly přímo v expozici. Poslední třetí část je komponována jako oddechová zóna s motivem pohádkových příběhů. Mezi vystavujícími nalezneme jména jako například Olbram Zoubek, František Kobliha, Ladislav Novák, Míla Doleželová, Otto Stritzko, Bohuslav Reynek, Ivan Chatrný, František Bílek nebo František Gross.“

Na odlehčenost a hravost výstavy (nejenom) pro děti vhodně navazuje stálá expozice galerie **Ze sbírek**, která kromě umění konce 19. a počátku 20. století nabízí například práce české avantgardy. „Jednu z nejdůležitějších částí sbírkových fondů OGV tvoří početný soubor obrazů Skupiny 42, jejímiž členy byla ve 40. letech nastupující generace mladých umělců zaměřených na poetiku současné technické civilizace,“ upřesňuje kurátorka stálé expozice Jana Bojanovská. „Závěr instalace je věnován umělcům 2. poloviny 20. století. Její stěžejní část je tvořena zejména, ve sbírkách významně zastoupeným, uměním 60. let, tedy obdobím vyznačujícím se především různými formami abstrakce.“

Část stálé expozice umístěná na ochozu 2. patra budovy je věnována sbírkovým dílům prezentovaným v rámci edukačních programů, dále například jednotlivým uměleckým osobnostem, kde je nyní připomenuto 100. výročí narození Josefa Bulanta, ale také novým přírůstkům do sbírek OGV. V současné době jsou zde aktuálně představeny práce Daniela Balabána a Jana Híška, získané do sbírek Oblastní galerie Vysočiny v Jihlavě v roce 2022.

Naopak dílo, které návštěvníci teď nějakou dobu ve stálé expozici neuvidí, je Varianta „Pravdy“ od Vojtěcha Hynaise. Ta se na začátku dubna přesunula do francouzského Centre Pompidou, kde bude součástí expozice výstavy Suzanne Valadon: A World of Her Own. V roce 2024 bude obraz v rámci stejné výstavy vystaven v Katalánském národním uměleckém muzeu v Barceloně.

kontakt:

MgA. Lucie Nováčková / 737 780 274 / novackova@ogv.cz / zástupkyně ředitele, vedoucí odborného oddělení, kurátorka sbírky grafiky a plastiky

Mgr. Jana Bojanovská / 605 221 763 / bojanovska@ogv.cz / kurátorka sbírky malby a kresby